

2 Сърдце-то ми не ще мя обличи, додѣ съмъ
 живъ.
 7 Непріятель - тъ ми нека е както нечести-
 вий-тъ,
 И който възстава противъ мене както
 беззаконный-тъ.
 8 Защото ^дкоя е надежда-та на лице-
 мѣръ-тъ,
 Ако похъти, ако истръгне Богъ душъ-тъ
 му?
 9Ще ^впослуша ли Богъ въкъ-тъ му,
 Когато го сполети бѣда?
 10 ^жЩе намѣри ли наслажденіе въ Весели-
 наго?
 Ще призыва ли Бога въ всяко врѣме?
 11 Ще вы научъ това което е въ Божиѣ-
 тъ рѣкъ:
 Каквото има при Веселина, не ще да
 скрыѣхъ.
 12 Ето, вы всинца видѣхте:
 Защо прочее бывате толкозъ съвсѣмъ
 суетни?
 13 ^зТова е отъ Бога дѣлъ-тъ на нечести-
 вий-тъ человѣкъ,
 И наслѣдие-то на насилици-тъ,
 Което ще земѣтъ отъ Веселина:
 14 ^аАко ся умножатъ сынове-тъ му, за
 мечъ сѧ:
 И внуци-тъ му не ще ся насытятъ съ хлѣбъ.
 15 Останали-тъ отъ тѣхъ смърть ще ги по-
 гребе:
 И ^ивдовици-тъ имъ нѣма да плачажтъ.
 16 Ако и да събере сребро както пърстъ,
 И приготви дрехи както калъ;
 17 Може да приготви, ^жно праведни-тъ ще
 ги облѣкѣтъ:
 И неповинни-тъ ще си раздѣлятъ сребро-то.
 18 Стражда домъ-тъ си както молецъ-тъ,
 И ^жкато колибъ ^{ко}кожъ прави пѣдаръ-тъ.
 19 Лѣга богатый, но нѣма да ся прибере
 при лоди-тѣ си.
 Додѣ отвори очи-тѣ си, нѣма го.
 20 ^жТрепетъ го хваща като вода,
 Вихрушка го граби ноща.
 21 Дига го источнѣй вѣтръ, и отхожда:
 И истръгнува го отъ място-то му.
 22 Защото Богъ ще хвърли вързъ него стрѣ-
 ли, и не ще го пожали:
 Той ще ся старае да побѣгне отъ рѣкъ-
 тъ му.
 23 Ще исплескатъ съ рѣкѣ вързъ него,
 И ще му подевирнуватъ отъ място-то му.

ГЛАВА 28.

1 Напистинѣ има рудница за сребро,
 И място за злато ^{об}то ся очистува.
 2 Желѣзо-то ся зема изъ земѣкъ-тъ,

^з Дѣян. 24; 16.
^ж Мат. 16; 26. Лук. 12; 20.
^и Гъ. 35; 12. Псал. 18; 41.
 109; 7. Прит. 1; 28; 28; 9.
 Иса. 1; 15. Иер. 14; 12. Іез.
 8; 18. Мих. 3; 4. Иоан. 9;
 31. Іак. 4; 3.

^ж Гъ. 22; 26, 27.
^з Гъ. 20; 29.
^и Втор. 28; 41. Есе. 9; 10.
 Осія 9; 13.
^ж Иса. 78; 64.
^и Прит. 28; 8. Еккл. 2; 26.
^з Иса. 1; 8. Плач. 2; 6.

И мѣдъ-та ся лѣе отъ камыкъ-тъ.
 3 Человѣкъ тури прѣдѣлы на тъминѣжъ-тъ,
 И издирува до съвршенство всичко,
 Каменіе-тъ на тъминѣжъ-тъ и на смърти-
 тъ сѣнѣ.
 4 Отъ жилище-то си отваря ямъ:
 Дѣто нозѣ не стѫпувать,
 Оканени людѣйтъ ся отъ человѣцы-тъ.
 5 Колкото за земѣкъ-тъ, отъ неї излази
 хлѣбъ-тъ,
 И подъ неї ся разравя както огнь:
 6 Каменіе-тъ ѝ сѫ място на сапфиръ:
 И въ неї има златна пърстъ.
 7 Хъщна птица не знае тойзи пѣхъ,
 И око на соколъ не го е видѣло.
 8 Звѣрове-тъ не сѫ стѫпили на него,
 Лъвъ не е заминжъ прѣзъ него.
 9 Человѣкъ простира рѣкъ-тъ си върху ка-
 нари-тъ;
 Прѣвраща пلانини-тъ изъ корень.
 10 Разсича рѣкы между скалы-тъ:
 Иоко-то му открива всичко многоцѣнно.
 11 Ограничава теченіе-то на рѣкы-тъ:
 И скрито-то изважда на свѣтъ.
 12 Но ^жмудростъ-та дѣ ще ся намѣри:
 И дѣ е място-то на разумъ-тъ?
 13 Человѣкъ не познава ^цѣнѣжъ-тъ ѝ:
 И не ся намѣрва въ земѣкъ-тъ на живы-тъ.
 14 ^жБездна-та казува: Не е въ мене:
 И море-то казува: Не е съ мене:
 15 ^иНе може да ся даде злато за неї:
 И сребро не може да ся прѣтегли за
 промѣненіе съ неї.
 16 Не може ся прѣѣни съ Офирско злато,
 Съсъ скъпоцѣнѣнъ ониксъ, и сапфиръ.
 17 Злато и кристалъ не могжатъ да ся сра-
 внятъ съ неї:
 Нито быва размѣна-та ѝ за съсѣди отъ
 най чисто злато.
 18 Не ще ся помене кораллъ или кристалъ:
 Защото цѣна-та на мудростъ-тъ е по
 горна отъ скъпоцѣнни-тъ каменіе.
 19 Топазъ Еюопскъ не ще ся сравни съ неї:
 Не ще ся прѣѣни тя съ чисто злато.
 20 ^жА отъ дѣ дохажда мудростъ-та?
 И дѣ е място-то на разумъ-тъ?
 21 Понеже е покрыта отъ очи-тѣ на всички-
 тѣ живы,
 И скрита отъ небесны-тѣ птици.
 22 ^иПотъбелъ-та и смърть-та казуватъ:
 Съ уши-тѣ си чухмы слухъ-тѣ ѝ.
 23 Богъ разбира пѣхъ-тъ ѝ,
 И той знае място-то ѝ.
 24 Понеже той гледа дори до краища-та на
 земѣкъ-тъ,
^ж Види подъ всичко-то небе,
 25 За ^жда прѣтегли тежинѣжъ-тъ на вѣтрове-тъ,
 И да измѣрятъ води-тѣ съ мѣркъ.

^ж Гъ. 18; 11.
 —
^и Ст. 20. Еккл. 7; 24.
^з Прит. 3; 15.
^и Ст. 22. Рим. 11; 33, 34.
^ж Прит. 3; 13, 14, 15, 8; 10.
 11, 19, 16; 16.
^и Ст. 12.
^з Прит. 14.
^ж Прит. 15; 3.
^и Псал. 135; 7.